

การประยุกต์ใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ
สำหรับสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนไทรงาม จังหวัดชัยภูมิ
APPLICATION OF THE ENGLISH LEARNING PLATFORM FOR SPECIFIC
PURPOSES OF SAINGAM COMMUNITY ENTERPRISE GROUP
CHAIYAPHUM PROVINCE

¹เฉลิมวุฒิ อุทัยกัน และ ²ลนาไพร ขวาทไทย

¹Chalermwut Uthaikun and ²Lanaprai Khawthai

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ, ประเทศไทย

Chaiyaphum Rajabhat University, Thailand

¹chalerm_wut@hotmail.com

Received: October 23, 2024; **Revised:** November 2, 2024; **Accepted:** December 28, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประยุกต์ใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะสำหรับสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนไทรงาม เพื่อตรวจสอบทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนไทรงาม และเพื่อตรวจสอบพฤติกรรมการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนไทรงาม ภายหลังจากการใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ กลุ่มเป้าหมายของการศึกษาคั้งนี้ คือ สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนไทรงาม จำนวน 15 คน ที่ได้จากวิธีการเลือกแบบลูกบอลหิมะ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ การสนทนากลุ่ม การสังเกต และการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง โดยข้อมูลเชิงคุณภาพที่เป็นความเรียงจากการสนทนากลุ่ม การสังเกต และการสัมภาษณ์ถูกแปลความด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาโดยการใช้นามแฝงของกลุ่มเป้าหมายการวิจัย ผลการวิจัย พบว่า 1. ผลการประยุกต์ใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะสำหรับสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนไทรงาม จังหวัดชัยภูมิ พบว่า ส่วนใหญ่ของกลุ่มเป้าหมายสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษใน

¹ อาจารย์ ดร. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

² อาจารย์ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น คณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ระดับประโยคพื้นฐานได้ ภายหลังที่เรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์ม การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะสำหรับสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนไทรงาม 2. ผลทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารพบว่า กลุ่มเป้าหมายได้สะท้อนข้อมูล จากกิจกรรมการสนทนากลุ่มว่า ทักษะการจำความหมาย คำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งแรก ที่ผู้เรียนมีความกังวลที่สุดในการพัฒนาทักษะทางภาษา รองลงมาคือ ทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษและการไม่รู้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์ทางภาษาอังกฤษ ทักษะเหล่านี้ส่งผลให้เกิดความกังวลและไม่มั่นใจในการสื่อสารตามลำดับ 3. ผลการตรวจสอบพฤติกรรมการเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารพบว่า กลุ่มเป้าหมายโดยภาพรวมมีความพยายามกระตือรือร้นในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตาม มีกลุ่มเป้าหมายบางคนที่ไม่กล้าแสดงออกในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ มีอาการเขินอาย วิทกกังวล และไม่มั่นใจกับการพูดคำ วลี หรือประโยค ภาษาอังกฤษซึ่งเกิดจากการที่ไม่สามารถจดจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้

คำสำคัญ : แพลตฟอร์มการเรียนรู้, ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ, วิสาหกิจชุมชน,

Abstract

The purposes of this study were to apply the English learning platform for specific purposes of Saingam Community Enterprise Group Chaiyaphum Province, to investigate skills of using English for communication of members of Saingam Community Enterprise Group, and to examine learning behaviors in learning English for communication of members of Saingam Community Enterprise Group after learning via English learning platform. The target group consisted of fifteen people who were Saingam Community Enterprise Group Chaiyaphum Province. There were assigned to be the target group by Snowball sampling. The research instrument composed of focus group, observation, and unstructured interview. The qualitative data from those instruments were interpreted by content analysis technique with pseudonym of the target group. The findings were as follows: 1. The finding of applying the English learning platform for specific purposes of Saingam Community Enterprise Group Chaiyaphum Province found that most of the target group were able to communicate in English at the basic sentence level after learning through the platform. 2. The finding of skills using in English for communication revealed that the target group reflected from the focus group activity that their first priority skill was English vocabulary recognition. They were most concerned about in developing their language skills. Second, pronunciation skill was focused. The last skill was lacking of English grammar rules. These skills were results in anxiety and

lost self-confidence in communication respectively. 3. The examining of learning behaviors in using in English for communication revealed the overall of the target group was active and enthusiastic to improve their English communication skills. However, some of them were reluctant to express themselves in speaking English. They were shy, anxious, and unsure about speaking English words, phrases, or sentences which were caused by an inability to remember the meaning of English words.

Keywords: Learning platform; English for specific purposes; Community, Enterprise Group

บทนำ

จากนโยบายการส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในภาคอีสานของไทยที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้แก่ประชาชนในภูมิภาค เพื่อการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันในระดับประเทศและนานาชาติ โดยภาคอีสานเป็นภูมิภาคชุมชนเกษตรกรรม การเข้าถึงการศึกษาภาษาอังกฤษอาจยังมีข้อจำกัด จึงมีนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมภาษาอังกฤษในภูมิภาคนี้ให้กับครู นักเรียน และบุคลากรทางการศึกษา รวมถึงการสร้างโอกาสในการเรียนรู้ภาษาสำหรับประชาชนทั่วไป เช่น โครงการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินโครงการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยจัดให้มีการฝึกอบรมครูในด้านวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการบูรณาการภาษาอังกฤษในทุกวิชาการเรียนรู้ (Ministry of Education, 2017) อีกทั้งมีการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในท้องถิ่นอีสานได้มีการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนและมหาวิทยาลัยที่เป็นศูนย์กลางของภูมิภาค เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนและประชาชนในพื้นที่ (Korat, 2019) โครงการ “English for All” ในโรงเรียน ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนในโรงเรียนต่างๆ ในภาคอีสาน โดยมีการจัดค่ายภาษาอังกฤษ กิจกรรม English Camp และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนการสอน (Boonyavatana, 2020) นอกจากนี้แล้วยังมีนโยบายการสนับสนุนการเรียนภาษาอังกฤษในชุมชน ที่ไม่ได้จำกัดเฉพาะในโรงเรียนเท่านั้น โดยมีการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในท้องถิ่น และการส่งเสริมให้ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าร่วมโครงการฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพ และการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (Department of Non-Formal Education, 2024)

อย่างไรก็ตามการสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของประชาชนไทยยังมีปัญหาและข้อจำกัดหลายประการ กล่าวคือ ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ความเหลื่อม

ถ้าในการเข้าถึงบริการสาธารณะ ความเหลื่อมล้ำทางดิจิทัล (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานয়รัฐมนตรี, 2565) การขาดแคลนทรัพยากรการศึกษา สื่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ (Huang, 2017) อุปสรรคทางวัฒนธรรมและภาษาท้องถิ่น โดยผู้เรียนในภาคอีสานมีความคุ้นชินกับการใช้ภาษาถิ่นในการสื่อสารจึงส่งผลให้เกิดความยากลำบากในการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ (Srichai, 2019) การขาดโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันส่งผลให้ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษไม่ได้รับการพัฒนา (Patanavadee, 2020) นอกจากนี้ ปัญหาสำคัญอีกประการคือ การขาดโอกาสในการเข้าถึงการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านช่องทางออนไลน์ในเขตพื้นที่ทุรกันดาร (Niyomthong, 2021) ผนวกกับการมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ จากต้นทุนมนุษย์จึงส่งผลให้ผู้เรียนขาดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ (Somboon, 2022)

จากปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญในการประยุกต์ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์เรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาอาชีพของตนเอง ซึ่งมีนักวิชาการได้ศึกษาวิจัยและกล่าวถึงประโยชน์ของแพลตฟอร์มการเรียนรู้หลายประการ นิธิกรณ สดภาพิสิฐนา และคณะ (2566) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ผลการศึกษาพบว่าผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบนำตนเองจากการเรียนด้วย นอกจากนี้ผู้เรียนยังมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดในการเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์ สอดคล้องกับพนิดา จารย์อุปการะ และคณะ (2566) ได้พัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมออนไลน์เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู พบว่า ผู้เรียนมีทักษะความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ยังมี การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในห้องเรียน ในปี 2567 มีการผลักดันให้ใช้สื่อดิจิทัลและเทคโนโลยีการสอนในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยมีการส่งเสริมให้โรงเรียนต่างๆ ใช้แอปพลิเคชันและแพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ เช่น e-learning, MOOCs (Massive Open Online Courses) และแอปพลิเคชันการฝึกภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนผ่านสื่อออนไลน์ (Thai Ministry of Digital Economy and Society, 2024) ประกอบกับนโยบายการใช้เทคโนโลยีและสื่อดิจิทัลในชุมชน เพื่อให้ชาวบ้านในชนบทสามารถเข้าถึงทรัพยากรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ง่ายขึ้น การใช้สื่อดิจิทัล เช่น แอปพลิเคชันการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและช่องทางออนไลน์ ได้ถูกส่งเสริมในหลายพื้นที่ของจังหวัดชัยภูมิ โดยเฉพาะการใช้สมาร์ทโฟนและอินเทอร์เน็ตในชุมชน (Chaiyaphum Provincial Education Office, 2021) จากประโยชน์และนัยสำคัญข้างต้นในการพัฒนาส่งเสริมความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน ผู้วิจัยมีความสนใจในการประยุกต์ใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะสำหรับสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนไทรงาม จังหวัดชัยภูมิ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประยุกต์ใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะสำหรับสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนไทรวงาม
2. เพื่อตรวจสอบทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนไทรวงาม
3. เพื่อตรวจสอบพฤติกรรมการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนไทรวงามภายหลังจากการใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมายของการศึกษา

กลุ่มเป้าหมายของการศึกษาค้างนี้ คือ สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนไทรวงาม ตำบลนาเสียว อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 15 คน ที่ได้จากวิธีการเลือกแบบลูกบอลหิมะ

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

แพลตฟอร์มการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะสำหรับสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนไทรวงาม ที่รวบรวมเนื้อหาสาระในการพัฒนาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ชุมชน การนำเสนอขั้นตอนและกระบวนการผลิตสินค้า และการเสนอขายสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 3.1 การสนทนากลุ่ม
- 3.2 การสังเกต
- 3.3 การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นที่ได้จากการสนทนากลุ่ม การสังเกตและการสัมภาษณ์ ที่มีชุดข้อมูลเป็นการบันทึกวิดีโอ การบันทึกเสียงการสัมภาษณ์ การบันทึกเสียงการสนทนากลุ่ม และการจดบันทึกความเรียง หลังจากนั้นดำเนินการ วิเคราะห์ข้อมูลตามรูปแบบการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาด้วยโปรแกรม NVivo 10 เพื่อทำการวิเคราะห์ห้ตามขอบเขตด้านเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการวิจัยสรุป สังเคราะห์แล้วนำเสนอในเชิงพรรณนาต่อไป

ผลการวิจัย

จากศึกษาการประยุกต์ใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะสำหรับสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนไทรงาม จังหวัดชัยภูมิ สรุปผล ดังนี้

1. ผลการประยุกต์ใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะสำหรับสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนไทรงาม จังหวัดชัยภูมิ พบว่า ส่วนใหญ่ของกลุ่มเป้าหมายสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับประโยคพื้นฐานได้ ภายหลังที่เรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะสำหรับสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนไทรงาม

2. ผลทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า กลุ่มเป้าหมายได้สะท้อนข้อมูล จากกิจกรรมการสนทนากลุ่มว่า ทักษะการจำความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งแรกที่คุณเรียนมีความกังวลที่สุดในการพัฒนาทักษะทางภาษา รองลงมาคือทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษและการไม่รู้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์ทางภาษาอังกฤษ ทักษะเหล่านี้ส่งผลให้เกิดความกังวลและไม่มั่นใจในการสื่อสารตามลำดับ

3. ผลการตรวจสอบพฤติกรรมการเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า กลุ่มเป้าหมายโดยภาพรวมมีความพยายามกระตือรือร้นในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตาม มีกลุ่มเป้าหมายบางคนที่ไม่กล้าแสดงออกในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ มีอาการเขินอาย วิตกกังวล และไม่มั่นใจกับการพูดคำ วลีหรือประโยคภาษาอังกฤษซึ่งเกิดจากการที่ไม่สามารถจดจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้

อภิปรายผล

จากศึกษาการประยุกต์ใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะสำหรับสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนไทรงาม จังหวัดชัยภูมิ มีประเด็นที่น่าสนใจมาอภิปรายผล ดังนี้

1. การประยุกต์ใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะสำหรับสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนไทรงาม จังหวัดชัยภูมิ พบว่า จากที่ผู้เรียนไม่สามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ผู้เรียนสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับประโยคพื้นฐานเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สินค้าของกลุ่มวิสาหกิจได้ ภายหลังจากการฝึกหัดซ้ำๆ ด้วยตนเองอย่างอิสระผ่านแบบฝึกหัดในแพลตฟอร์มออนไลน์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะที่มีรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย นั้นแสดงให้เห็นว่า การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีผลในเชิงบวกต่อตัวผู้เรียน โดยผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างยืดหยุ่นตามความพร้อมด้านเวลาและสถานที่ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเสาวภา พงษ์พิพัฒน์ และเจษฎารัตน์ กล้าศรี (2565) ที่ได้ทำการนำเสนอ

อีเล็กทรอนิกส์ DynEd มาใช้ในการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน ซึ่งผลพบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น ซึ่งผลเกิดจากการที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาบทเรียนได้ตลอดเวลา โดยไม่ได้จำกัดจำนวนในการเข้าถึงแหล่งข้อมูล ผู้เรียนสามารถฝึกหัดได้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ผลการวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ นิธิกรณ สถาพรพิสิฐนา และคณะ (2566) คือ การใช้บทเรียนออนไลน์สนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้และยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง อีกประการหนึ่ง พบว่า ผู้เรียนใช้เวลาและให้ความสนใจยาวนานผ่านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์มากกว่าการเรียนรู้ด้วยวิธีปกติ นั้นแสดงให้เห็นว่าสื่อเทคโนโลยีอาจมีความหลากหลายด้านสีสัน เนื้อหา และกราฟิกต่างๆ ในการดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปิยธิดา จันคณะ และคณะ (2567) ที่ระบุว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันผ่านบทเรียนออนไลน์ในรูปแบบเนื้อหาการเรียนรู้ที่หลากหลาย

2. ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า จากการสนทนากลุ่มกลุ่มเป้าหมายได้สะท้อนข้อมูลว่าทักษะด้านการรู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งแรกๆ ที่ผู้เรียนมีความกังวลที่สุดในการพัฒนาทักษะทางภาษา รองลงมาคือทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ และการไม่รู้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์ทางภาษาจึงส่งผลให้เกิดความกังวลและไม่มั่นใจในการสื่อสาร นั้นแสดงให้เห็นว่า การพัฒนาแพลตฟอร์มการเรียนรู้ภาษาอังกฤษต่างๆ อาจจำเป็นต้องมีการออกแบบเนื้อหาที่มุ่งเน้นการส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์โดยเฉพาะเป็นหน่วยๆ ในแต่ละการเรียนรู้ไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปิยธิดา จันคณะ และคณะ (2567) ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะในการวิจัยไว้ว่า รูปแบบการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนควรมีความหลากหลายด้านรูปแบบกิจกรรม การเรียนรู้ผ่านเกม โดยมุ่งเน้นการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยมากกว่าการเรียนรู้แบบรายบุคคล นอกจากนี้ผลจากการสังเกตทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มเป้าหมาย พบว่า กลุ่มเป้าหมายมีความสนุกสนานและกระตือรือร้นเมื่อได้ฝึกปฏิบัติทักษะการพูดสื่อสารด้วยการจับคู่สนทนา ประกอบกับการดูเนื้อหาผ่านแพลตฟอร์มการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ผลจากการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง พบว่า กลุ่มเป้าหมายมีความต้องการในการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารแต่กลุ่มเป้าหมายขาดความมั่นใจในการเรียนรู้ สอดคล้องกับผลการการศึกษาปัจจัยที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของ เพ็ญพิสุทธิ์ ศิริ และ จิรดา เอื้อศิริวัฒน์ชัย (2567) ที่ระบุว่า ผู้เรียนขาดพื้นฐานความรู้ด้านภาษาอังกฤษมีผลต่อความมั่นใจในตนเองในการฝึกทักษะทางภาษา

3. การตรวจสอบพฤติกรรมการเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จากการสังเกตพฤติกรรม พบว่า กลุ่มเป้าหมายโดยภาพรวมแสดงออกถึงความพยายามความกระตือรือร้นในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านแพลตฟอร์มการเรียนรู้ อย่างไรก็ตาม มีกลุ่มเป้าหมายบาง

คนที่ไม่กล้าแสดงออกในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ มีอาการเขินอาย วิตกกังวล และไม่มั่นใจกับการพูดคำ วลี หรือประโยคภาษาอังกฤษ นั้นแสดงให้เห็นว่า ความพร้อมของผู้เรียนเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการสร้างแรงขับเคลื่อนภายในเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมุ่งมั่นและสนใจในการพัฒนาการเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรวรรณ วงศ์ศรีวัฒน์ (2567) ที่ระบุว่า การเรียนรู้สิ่งใหม่อาจส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความวิตกกังวลขาดความเชื่อมั่นในการฝึกปฏิบัติ นอกจากนี้ ผลการวิจัยของ มณีนุช มานะรัชศักดิ์ (2566) ระบุว่าความมั่นใจของผู้เรียนเกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อม ผลจากการสัมภาษณ์พบว่า มีข้อมูลความสอดคล้องกับการสังเกตพฤติกรรม คือ กลุ่มเป้าหมายได้ให้ข้อมูลว่าขาดความมั่นใจในการที่จะพูดออกเสียงภาษาอังกฤษถึงแม้จะมีตัวอย่างคำและประโยคให้ฝึกปฏิบัติตามในแพลตฟอร์มก็ตาม เหตุผลเพราะมีการลืมง่ายไม่สามารถจดจำคำศัพท์ได้สับสนเนื่องจากไม่ได้มีการใช้คำ วลี และประโยคภาษาอังกฤษอยู่เป็นประจำ

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย คือ ปัจจัยและทักษะการเรียนรู้ที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษจากการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี กล่าวคือปัจจัยด้านความพร้อมส่วนบุคคลในการเรียนรู้ ทักษะการจำความหมายของคำศัพท์ และความมั่นใจในตนเองกับการฝึกปฏิบัติทักษะทางภาษาอังกฤษ โดยองค์ประกอบเหล่านี้มีพื้นฐานสำคัญมาจากแรงจูงใจและการรู้เป้าหมายของการเรียนภาษาอังกฤษว่าเรียนไปเพื่อใช้ในวัตถุประสงค์ใด

เอกสารอ้างอิง

- วรวรรณ วงศ์ศรีวัฒน์. (2567). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความวิตกกังวลในการ เรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษกับการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี. Valaya Alongkorn Review, 14(1), 80-95.
- มณีนุช มานะรัชศักดิ์. (2566). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนว การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะ การสื่อสาร และความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา. วารสาร ศึกษาสาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 21(1), 367-381.

นิฐิภรณ์ สถาพรพิสิฐนา, กรณ์ยพล วิวรรณมงคล, พรชัย หนูแก้ว และ จิตณรงค์ เอี่ยมสำอางค์.

(2566). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ออนไลน์โดยใช้การเรียนรู้แบบนำตนเองเพื่อ ส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู. วารสารการศึกษาและนวัตกรรมการเรียนรู้, 3(2), 135-146.

พนิดา จารยอุปการะ และณรงค์ พันธุ์คง. (2566). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู. วารสารวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 18(1), 9-21.

เสาวภา พงษ์พิพัฒน์ และเจษฎารัตน์ กล่ำศรี. (2565). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีโดยการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์: DynEd. Journal of Humanities and Social Sciences Review, 24(2), 7-14.

ปิยธิดา จันคะณา, วิลาสินี ปาเฉย และ ปทุมพร บุญชม. (2567). การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันด้วยเกมออนไลน์ (Wordwall) : กรณีศึกษานักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. วารสารอักษราพิบูล, 5(1), 75-88.

เพ็ญพิสุทธิ์ ศิริ และ จิรดา เอื้อศิริวัฒน์ชัย. (2567). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในประเทศไทย. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 18(1), 225-239.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. (2565). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570). ราชกิจจานุเบกษา.

http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2565/E/258/T_0001.PDF

Boonyavatana, B. (2020). *English for All Program in Rural Schools: A Case Study in Northeastern Thailand*. Educational Research and Reviews, 15(6), 87-95.

Chaiyaphum Provincial Education Office. (2021). *Digital Learning in Rural Communities: Enhancing English Skills in Chaiyaphum*. Provincial Education Report, 5(3), 112-120.

Department of Non-Formal Education. (2024). *Community-Based English Learning Initiatives*. Chaiyaphum Provincial Report.

Huang, Y. (2017). *Language Education in Thailand: Current Issues and Perspectives*. Journal of Language Teaching and Research.

- Huang, Y., & Liao, P. (2017). *Community-Based Entrepreneurship and Language Learning: The Case of Taiwan*. Asian Journal of Business Research, 7(1), 1-12.
- Korat, C. (2019). *Developing English Language Proficiency in Northeastern Thailand: Challenges and Opportunities*. Journal of Education Development, 5(2),45-60.
- Ministry of Education. (2017). *National Policy on English Language Development in Thailand's Education System*. Bangkok: Ministry of Education.
- Niyomthong, T. (2021). *Digital Divide in Education: The Case of Northeast Thailand*. International Journal of Education and Development.
- Patanavadee, P. (2020). *English Learning Opportunities in Rural Thailand: Challenges and Solutions*. Thai TESOL Journal.
- Somboon, W. (2022). *Attitudes Towards English Language Learning in Thailand's Isaan Region*. Language and Culture.
- Srichai, P. (2019). *The Impact of Local Dialects on English Learning in Northeast Thailand*. Asian EFL Journal.
- Thai Ministry of Digital Economy and Society. (2024). *Digital Learning Platforms for English Language Development*. National Digital Strategy Report.